

Búcsú a Magyar Élettől – búcsúzás Csapó Endrétől

„Elmegyek, elmegyek messzi földre,
nem leszek senkinek a terhére,
nem írok levelet, és nem is üzenek,
lesz még tavasz, lesz még nyár,
de én nem leszek...”
(Mezőségi halottkísérő)

2018 karácsonyán „Ausztrália egyetlen magyar hetilapjától” e mottóval búcsúztam. Éppen fél év múltán e szívhez szóló népdalt dúdolva, magányosan köszöntem el főszerkesztőjétől is... Az Aracs új, nyári számában *Európa Trianonja* c. írását olvasva kedden hívtam telefonon, hogy gratuláljak. Fia, Mick vette föl a kagylót: „Apa tegnap meghalt...” Lélekben hozzá siettem: föl-idéztem a ritka találkozásainkkal, tartalmas levélváltásainkkal, szellemi kapcsolatainkkal teli négy évtizedet, amelyet együtt éltünk meg. Égi ajándék volt távoli figyelme, barátsága, amelyet jórészt az Ausztráliai Magyar Élet révén kaptam-kaptunk tőle „magyar” munkánk során.

Sisa István *Őrtállás Nyugaton* c. könyvében (2004) a magyar diaszpóra nagy alakjai között szerepel Csapó Endre, akinek az *Életutam* c. vallomását közölte. Ő Budapest védelmében, hadapród-örmesterként, hadifogságba került... „Trianon gyermekeként megfogadtam, ha innen kikerülök, mindent megteszek, hogy a Nyugat tudomására hozzam az igazságot. Mások is úgy vélték nagyon sokáig, hogy a Nyugatot fel kell világosítani. Végül Nyugaton rájöttem arra, hogy minket kell felvilágosítani. Ennek érdekében minden tőlem telhetőt megtettem életem további szakaszában.” Sorsfordító fogadalom! Csapó Bandi megcselekedte, amit megígért: Ausztráliából a nemzet egészét tudósította; a Haza szívdobbanására fegyelt: rendületlenül.

Deák Ernő jóvoltából a Bécsi Naplóban köszönhettem „a magyar diaszpóra Pátriárkáját”:

„Csapó Endre, az Ausztráliai Magyar Élet főszerkesztője 2011. november 11-én töltötte be a 90. évét. Hetvenhárom éve az ötödik kontinensen él, mégis a nemzethűség példája, a magyar érdekek és a magyar nyelvű hiteles hírlapírás elszánt védelmezője maradt a tengeren túl is. Profetikus, igazságkereső és valóságigénnyel elemző írásai magukkal ragadják az olvasót.” A Magyar Élet hetilap és főszerkesztője példás helytállásáért, nemzetszolgálatáért egy évtizede páros Magyar Örökség díj kitüntető elismerést kapott. Megtiszteltetés volt számomra a méltatás, amelyből egy bekezdést idézek emlékeztetőül: „A Magyar Élet és főszerkesztője, Csapó Endre cselekvő létével, hetente megjelenő nívós lapszámaival, írásaival fontos nemzetmegtartó szerepet vállalt a diaszpórában. Erről mindenki meggyőződhet, aki rendszeres olvasója a Magyar Életnek, vagy megismerkedik a főszerkesztő »Ilyen a világ« című, 1961 óta hetente írott vezércikkei válogatását tartalmazó, eddig megjelent kötetivel... Mindazok, akik olvasták, tanúsíthatják, hogy a főszerkesztő – aki 1948–1991 között nem járt szülőhazájában – jobban érzékeli és elemzi helyzetünket, mint itthoni kollégáinak zöme. Azért, mert hű maradt önmagához, vállalt küldetéséhez, nemzetéhez. Nemcsak írásaiban, éltében is.” A Teleki Pál-éreméremmel 2006-ban kitüntetett Csapó Endre – az ausztráliai Szent Korona Társaság egyik alapítója, vezetője; az „Egy a nemzet” szellemi mozgalom elindítója – az ötödik kontinensen igen népszerű. Őszinte,

mértéktartó, humánus gondolkodású és szerény közéleti ember volt. Nélküle és lapja nélkül nem találánk igazi önmagunkra, nemzetünkre, s nem lenne olyan jó minőségű a sokfelől rekrutálódott, sokszínű ausztráliai magyar diaszpóra sem, mint amilyenek alkalmunk volt megismerni és több ízben méltatni. Az elmúlt évtizedben zajlott sorsfordító események közepette Csapó Endre és lapja, a Magyar Élet hűséges helytállásával igazolta, hogy méltán kapott helyet a Magyar Szellem Láthatatlan Múzeumában. Az 1978-ban – éppen 40 éve egyesült; két régebbi lapból – újjászületett Magyar Élet főszerkesztőjének fogadalmából idézek: **„Állampolgári hűségünk Ausztráliához köt, de szellemi hűségünk a magyar népé, amely ezer esztendőn keresztül építette, csiszolta azt a sajátos ízű, színű**

műveltséget, ami különös szép nyelvünkön oly egyénien fejeződik ki. Hűségünk nem pártoké, vagy csoportoké...Mennyezetünk az a magyar égbolt, amely mindazokat betakarja, akiknek szívét-lelkét még melegíti a magyar érzés. Újságunk ehhez kíván lenni szellemi fűtőanyag. Hűségesek kívánunk lenni a magyar égbolt világló csillagaihoz is, szellemi életünk, irodalmunk nagyságaihoz” (Bemutatkozás, 1978).

Csapó Endre (1921. nov. 11., Répcelak – 2019. jún. 24., Sydney, Ausztrália) a nemzet újságírója, a magyar diaszpóra örlelke; 98 évét élt. Áldott legyen az emléke! Isten nyugosztalja!

Buda, 2019. július 4-én

Házi kedvenc #7